

Szipőcs Istvánné – 2015.

Szipőcs Istvánné Scheibelhoffer Mária - Mara néni - 1934. szeptember 15-én született Bakonyszücsön.

Az elemi iskola alsó tagozatát szülőfalujában végezte.

1945. szeptemberétől Pápán folytatta a Ranolder Intézetben az Irgalmas Nővérekénél, de azok feloszlata miatt a 4. évet, azaz a 8.osztályt állami iskolában fejezte be Pápán. Ezután iratkozott be Pápán a Pápai Állami Tanítóképzőbe, ahol 1953.június 13-án érettségi vizsgát tett.

1953. augusztus 31-től Budapesten az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán kezdte el tanulmányait, és 1956. július 31-én általános iskolai tanári diplomát szerzett. Többször mesélte büszkén, hogy őt még Péter Rózsa, a híres matematikus is tanította, aki az említett intézményben tanszékvezetőként oktatott.

1955 már gyakorlóév volt. Ez év augusztus 16-án mint fiatal, pályakezdő pedagógus került a faluba. Matematikát, fizikát és kémiát tanított. Akkoriban - ahogy tudjuk – az életkörülmények jóval nehezebbek voltak községünkben. Villany nem volt, a családok nagy része közös udvarban lakott, nagy volt a szegénység.

A pedagógusnak nemcsak a tudás átadása volt a feladata, hanem közösségteremtőként, művelődésszervezőként is működött. Igyekezett jó példát mutatni, ezzel is nevelve az ifjúságot.

Mara néni a gyermekek tanítása mellett részt vett a felnőttek esti képzésében, színjátszókört és néptáncsoportot szervezett. A környező falvakban is tartottak előadásokat, így gyűjtöttek az épülő egészségház számára.

Mindig jó kapcsolatot ápolt a szülőkkel, és törekedett arra, hogy a tehetséges gyerekeket a lehető legtovább taníttassák. Külön öröm volt számára, ha egy volt tanítványa a pedagógusi pályát választotta.

Pályáját kezdetétől a végéig a monostorapáti általános iskolában dolgozta le. Több generációt tanított töretlen lelkesedéssel, szakmai hozzáértéssel és nem lankadó figyelemmel. A továbbtanuló gyermekek matematikából olyan biztos alapokkal mentek tovább, hogy e téren a monostorapáti iskolának a megyei pedagóguskörökben jó híre volt.

1989-ben nyugdíjba vonult, de utána még 3 évig óraadó tanárként dolgozott. Nyugdíjas éveit alatt sem kopott meg a matematika tanítás iránti szeretete. Ameddig egészsége engedte, délutáni foglalkozások keretében segítette általános és középiskolák növendékeit.

Nyugdíjasként aktív szerepet vállalt a helyi nyugdíjasklub életében, annak 2010-ig elnöke volt. Összefogta a tagokat, kirándulásokat, színházlátogatást, összejöveteleket, ha kellett, közös társadalmi munkát szervezett, farsangi színdarabokat tanított be, amely hagyományt a nyugdíjasklub tagjai viszik tovább.

Tevékenységevel, életével igazi lámpásként mutatott utat a rábízottaknak. Nem a falu szülötte, de az itt töltött évtizedek alatt igazi apátivá vált. Szívvel-lélekkel szolgálta ezt a faluközösséget generációkon át. Ahogy Zentai János polgármester az emlékérem átadásakor megfogalmazta, ő mindannyiunk Tanár Nénije. Nemcsak a munkaköréből fakadó kötelességét tette meg, hanem annál sokkal többet.

Minden kitüntetése közül a legbüszkébb az 2015-ben elnyert Monostorapáti Község Díszpolgára címre volt.

A falu lakóinak tisztelete és szeretete övezte élete végéig.

2023. szeptember 3-án hunyt el. Szeptember 16-án egykori tanítványainak és tisztelőinek tömege kísérté végső nyughelyére, a monostorapáti temetőbe. Emlékét kegyelettel őrizzük.

Kapott egyéb elismerései:

Kiváló Pedagógus 1986.

Pedagógusi Szolgálati Emlékérem 1989.

„Monostorapátiért” Emlékérem 2001.

Az ifjúságért végzett munkáját elismerő miniszteri oklevél 2005.